

N:o 24.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 17 april 1896.

— — — — Andra Kammaren den 18 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående portoförhöjning för skrymmande småpaket och tilläggsporto för ofrankerade dylika paket.

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 17.)

Till Konungen.

I proposition af den 22 november 1895 har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att för sin del medgifva,

att för de inrikes paket, hvilkas vikt ej öfverstiger 1 kilogram eller de så kallade småpaketen, viktportot skall, för den händelse att paketet är skrymmande, ökas med 50 procent;

att dervid skola, i fråga om hvad med skrymmande paket förstås, tillämpas de bestämmelser, som i sådant hänseende gälla vid utvexlingen af postpaket enligt den i Wien den 4 juli 1891 afslutade internationella konvention, dock med den eller de inskränkningar, som kunna förordas af särskilda, utaf Eders Kongl. Maj:t till efterrättelse inom svenska postverket gifna föreskrifter;

att för ofrankeradt småpaket skall utgå ett särskildt tilläggsporto af 10 öre; dock att från sådant porto befrias paket, hvilkas adressater på grund af särskilda, utaf Eders Kongl. Maj:t meddelade bestämmelser äro pligtige att betala belöpande oguldet porto, samt att sistberörda tilläggsporto icke i något fall utgår för återsändning af paket eller för pakets eftersändande; samt

att nu föreslagna bestämmelser må träda i kraft den 1 juli 1896.

Af det vid ifrågavarande kongl. proposition fogade statsrådsprotokoll inhemtas, att generalpoststyrelsen hemställt, att Eders Kongl. Maj:t måtte förordna,

dels i afseende å det inrikes portot för paket, som väger mera än 1 kilogram, att, med ändring af bestämmelsen derom i kongl. brefvet den 26 september 1879, nämnda porto skall utgöra

för paket, hvars vikt öfverstiger 1, men ej 1 1/2 kilogram, 75 öre,
» » » » » 1 1/2, » » 3 » 1 krona,
» » » » » 3, » » 5 » 1 krona

50 öre, samt

för paket, hvars vikt öfverstiger 5 kilogram, 1 krona 50 öre för de första 5 kilogrammen och derefter 15 öre för hvart öfverskjutande 1/2 kilogram eller del deraf;

dels ock beträffande det inrikes portot för postpaket af skrymmande beskaffenhet och för ofrankerade paket,

att för skrymmande paket viktportot skall ökas med 50 procent;

att, i fråga om hvad med skrymmande paket förstås, skola tillämpas de bestämmelser, som i sådant hänseende gälla vid utvexlingen af postpaket enligt den i Wien den 4 juli 1891 afslutade internationella konvention, dock med den eller de inskränkningar, som kunna föranledas af särskilda utaf Eders Kongl. Maj:t till efterrättelse inom svenska postverket gifna föreskrifter; samt

att för ofrankeradt paket skall utgå ett särskildt tilläggsporto af 10 öre; dock att från sådant porto befrias paket, hvilkas adressater på grund af särskilda, utaf Eders Kongl. Maj:t meddelade bestämmelser äro pligtiga att betala belöpande oguldet porto, samt att sistberörda tilläggsporto icke i något fall utgår för återsändning af paket eller för pakets eftersändande.

Berörda af generalpoststyrelsen framställda förslag har emellertid endast för så vidt det angår portot för småpaket blifvit till Riksdagens pröfning hänskjutet.

Portosatserna för så kallade vanliga paket hafva visserligen icke tillkommit med Riksdagens medverkan, utan hafva frågor derom hittills alltid afgjorts af Eders Kongl. Maj:t ensam. Antagligen har orsaken dertill varit, att befordringen af paket ursprungligen lika litet i Sverige som ännu i flera andra länder ansetts tillhöra den egentliga posttjensten, utan betraktats såsom en bisysselsättning för postverket och sammanförts med den af postverket förr ombesörjda diligensbefordringen af resande, för hvilken likaledes afgiften bestämts af Eders Kongl. Maj:t ensam. De så kallade småpaketen hafva deremot i följd af sin mindre tyngd och i regel ringa volym ansetts stå brefposten så nära, att portosatserna för dem bestämts i enahanda ordning som brefportot.

Med den utveckling, paketbefordringen redan uppnått och framdeles säkerligen kommer att än ytterligare uppnå, har dock denna gren af postverkets verksamhet numera vunnit sådan betydelse, att den uti ifrågavarande afseende bör i sin helhet likställas med brefposten, vid hvilket förhållande det i öfverensstämmelse med 57 och 60 §§ regeringsformen lär tillkomma Riksdagen ensam att bestämma samtliga portosatser för paket af alla slag.

Med hänsyn till denna Riksdagens uppfattning har Riksdagen ansett sig böra afgifva yttrande angående generalpoststyrelsens förslag i fråga om portosatserna jemväl för vanliga paket; förslag, som chefen för finansdepartementet, enligt hvad statsrådsprotokollet gifver vid handen, tillstyrkt Eders Kongl. Maj:t att godkänna. Riksdagen har dervid funnit de föreslagna nedsättningarna i det nuvarande, alltför höga paketpostportot vara befogade och antager lika med generalpoststyrelsen, att den minskning i inkomsten, som till en början kan varda en följd af dessa nedsättningar, skall blifva betäckt genom den tillväxt i posttrafiken, som med all sannolikhet deraf skall uppstå. Hvad generalpoststyrelsen i sammanhang med portonedsättningen föreslagit angående portoförhöjning för skrymmande paket och tilläggsporto för ofrankerade sådana har icke heller gifvit anledning till erinran. Ehuru Riksdagen således anser, att bestämmandet af porto för alla slags paket tillkommer Riksdagen, har Riksdagen dock vid det förhållande, att ingen anledning till erinran enligt Riksdagens mening förefinnes mot generalpoststyrelsens förslag i någon del, ansett skäl vara för handen att för denna gång icke ingå i vidare pröfning af portot för vanliga paket.

Vid sådant förhållande och då det synes Riksdagen lämpligt, att, såsom i Eders Kongl. Maj:ts proposition föreslagits, de ifrågasatta stadgandena beträffande skrymmande och ofrankerade vanliga paket tillämpas jemväl å småpaket, har Riksdagen — jemte förklarande, att

Riksdagen icke har något att erinra mot någon af de af generalpoststyrelsen ifrågasatta, här ofvan omförmälda ändringarna i portosatserna för vanliga paket, och med uttalande af sin åsigt, att bestämmandet af porto för alla slags paket tillkommer Riksdagen — godkänt Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition; hvilket Riksdagen härmed får för Eders Kongl. Maj:t anmäla.

Stockholm den 18 april 1896.

Med undersätlig vördnad.
